

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBABA'NIN İLÂVESİDİR, PARA İLE SATILMAZ

Yumurta

MUHABETİMİZ DAİMA YUMURTALI OLSUN

Yıl: 1 Sayı: 12

Bugün artık teknik son derece ilerlemiştir... diye başladığımız bu sohbetle, hepinizi candan selâmlarız... Büyük lâf etmek merakında olan bazı arkadaşların neticede nasıl şiştiğini hepiniz çakarsınız...

Biz, YUMURTA'da bu hafta yepyeni birkaç konu işlerken bu gibi zerzevatı da birazcık madara etmeye çalıştık...

Biz burada mizahımızı yaparken, anılayana çok sıkı taşlamalar sallıyoruz... Bir yerde de ödevimiz, toplumun mayasillaşmış taraflarını üç perdelik komediler halinde gözlerinizin önüne sermektir. Mizah sadece güldürmek değil bazı mazarratın üstüne filit sıkıp gerçekleri yaşatmaktır...

Sonra arkamızdan, «Bu ağbimiz de senelerdir palavra sıkıp bizi uyuttu» demeyesiniz... Biz başkaları gibi onu bunu inciterek, moralini bozarak, üstüne üstüne giderek dalgamızı geçmiyoruz...

Herkes biraz insandır...

Fakat bütün bu makara arasında bile aramızdan sıyrıp hiçbir çaba göstermeden, onun bunun fikrini, orasını burasını araklayıp neşelerini bulmaya çalışanları ofsaytta bırakmak da bizim görevimizdir...

İğneleme ve bohçalama usulüyle yaptığımız bu ödev, siz sayın okurlarımızca da o-naylanmakta ve bizi daha itici ve çarpıcı mizah yapmaya zorlamaktadır. Sağ olun, var olun...

«Madem ki düşünüyorum, öyleyse varım» diyen kimse çok sıkı bir lâf etmiştir...

YUMURTA'nızda her zaman bir incelik ve bir anlam arayın... Her kelimemizde bir hikmet vardır...

En neşeli vaziyetler önce sizin olsun...

Ağbiniz
SUAVİ SÜALP

Bu haftadan itibaren yepyeni bir seriye başlamakla kıvanç duyuyoruz... Hayatın numaraları karşısında tutunamayıp hayatı kayan kimseleri aşağıda incitmeden tanıtmaya başlıyoruz... Gülmeyelim ve ciddi olalım... Hepimizin her an onlar gibi hayatı gayet rahat bir şekilde kayabilir...

Hayatı Kayanlar

Ben bir zamanlar istikbali pembe bir tül arkasında gören bir kızdım... Okuduğum romanlar ve dinlediğim kemanlar ruhuma sonsuz bir hayâl gücü verirken, her yerden mesut bendim...

Ama şimdi meyhanelerin alkol ve tarama kokan havasında, sarhoşların çimdiklemelerini ve ayyıp sözlerini atlatmaya çalışan çiçekçi bir kıyım.

Hayatım nasıl kaydı?...

Bir bahar günü beni hususî arabasına dâvet eden Ajlan adındaki kolejli çocuk mu acaba?... Ben fakir kızı Asiye onun elinden nasıl kurtulamadım?... Acaba beni götürdüğü garsonyerindeki eşyaların güzelliği mi, yoksa vişne şurubu diye içirdiği şey mi beni çılgınlaştırdı?...

«Senin olmak istiyorum erkeğim» demişim... Billâhi böyle bir şey demedim... Neden sonra bir arsada terkedilmiş bir vaziyette kendimi bulduğumda artık çok geçti...

Hayatım bir televizyon seyretmek uğruna kaymıştı... Ağlıyorum... Sadece içimi çekiyorum... Hayatın uçurumlarında yürüdüm, yürüdüm... Beyoğlu'na düşmüşüm... Gazetelerin sütunlarında çıkan resmimle birlikte kayboldum gittim...

Erkekler, erkekler ve gene erkekler... Sonra çiçek sepetim... Arkadan alkollü ve esrarlı geceler...

Hayatımın kaydığını bile bile bunları anlatırken rica ederim beyefendi ismimi yazmayınız... Göğsünüze taktığım karanfil benden olsun...

Ben hiçbir zaman onun bunun ceplerindeki cüzdanları merak ederek kendi cebime aktaracak bir çocuk değildim. Hayatım bu yolda kaydıysa bana arakçılığı öğreten ustam Sökük Aptullah'a sorun... Ne diye beni cepçiliğe alıştırdı?... Cevap versin...

Veremez, çünkü şimdi Mevlâ-nekapı'da mort olmuş yatıyor inek...

Altı yaşından beri otobüslerde çalışmaktan yayan yürümeyi unuttum... Bizim bu hayatımız işte böylece kâh içerde kâh dışarda manzara göstererek annadın mı bu yaşa geldik...

İyi bir aile çocuğu olamamanın verdiği kaşıntı ile hep içim köpürerek büyüdüm...

Ah şu sağ elim... Kör ol sen emi...

Çok bozuluyorum bu elime ağbicum... Bir gece jiletle uğurmayak kalktım. Ama kıyamadım... Ekmek yediğim dâvayı makas-larsam ne olacaktı?...

Ama cemiyet bana Arakçı Ekrem namıyla bakıyordu... Sevdığım karı bile mantosunu götürüp mektep ettiğim için gazladı. Hayatım kaymıştı bir kere...

Bir de arakçıları beğenmezler. Vicdan azabı çekiyoruz biz... Halbuki bu dalgayı hiç tanı-mış az adam mı var...

Vatandaşlara son bir iyilik yapacağım... Resmimi gazetelerde bastırıp (Bu adamı görürseniz yaklaşmayın, götürür) diye yazacağım... Siz de yaklaşmayın... Ne yapayım elim dinlemez beni... Götürürüm...

Herkesten özür dilerim...

ŞÖHRETİ DİKİZ

SEVTAP ÇİTİLEBENİ

Sahnelerimizin sehhar mehtar ve gıcıklayıcı sesli kadını Sevtap hanımın 185000 liralık dubleks dairelerinde, bir yatak içinde başbaşayız.

Elimi Sevtap'ın orasında burasında gezdirirken inleyerek soruyorum:

«— Şöhret olmanızı neye borçlusunuz canım?»

Ağzında akide şekeri varmış gibi gülüyor ve kolumu çimdikliyor:

«— Gazetecilere hayatım... Beni Recep Şenyazar çıkarttı...»

«— Nereye çıkarttı?»

«— Sahneye yavrum... Hah, hah... O zamanlar annemle röportaj yapmak için geziyorduk... Recep beni görüp beğenmiş... Odasına beni yalnız aldı... Annem aşağıdaki kahvede otururken Recep baki-religimi iptal ederek ertesi gün beni organizatör Hasan Üçlüfiş'e götürdü...»

«— Büyük bir şans... Hasan'ı tanırım...»

«— Ama o Hasan öbür Ha-

san değil... Neysem, canikom... Beni Hasan ilk olarak Vezirbahçesinde sıra kızı olarak sahneye çıkardı... O zamanlar Şerif Pirinçli'nin şarkılarını bir yamk okuyordum ki sorma...»

«— Yaaa... Sonra yavrum?»

«— Ben ihtiraslı bir kıydım... O sıralarda da bir şöförle sevişiyordum... İnek, kıskançlıktan beni sahnedan

alıp Ayvansaray'da bir eve kapattı... Ne acıklı günler bilsen... Her akşam içip içip beni marizliyordu...»

«— Vah vah... Kaçsana...»

«— Kaçtım. Annem o zamanlar Tursucu İsmail diye biriyle oturuyordu...»

«— Demek annen de...»

«— Aman annemde ses yok

be... Ben onun yanına döndüm... İşte o sırada bir akşam İsmail, Novotni'de masaya ayırtmıştı... Gittik... Şarkı söylemem için ısrar ettiler... Ben de kafayı bulmuştum... İki gazel patlattım...»

«— Helâl olsun...»

«— Oldu zaten... Glorya'nın sahibi Nurettin Fırça beni derhal arabasına attı ve a-

nunla anlaştım...»

«— Ne bakımdan?»

«— Her bakımdan şekerim. Hah.. hah... Ondan sonra Nurettin beni meşhur etti... Yüz bin pilâğım basıldı... Şimdi satarım...»

«— Zor bir hayat... Başkası olsaydı senin yerinde, kötü kadın olurdu.»

«— Ben sanatkârim ayol... Senin koynuna girdimise, gazetecileri severim de ondan, yaaa hayatıuum...»

GÖSTERİ

BU AKŞAM HERKESE
HER ŞEYİMİ GÖSTERE
CEĞİM... BAKALIM
SÖYLENDİĞİ GİBİ BİR
ŞEYİM VARMIYMIŞ...

ÂDİL

Seçme Sözler!

Beni kim çağırdı?

Ruh

Ayağını denk al.

Terazi

Senin nene lâzım...

Mülâzım

Hüseyin çalış.

Güreş

Ne vuruyorsun?...

Kapı

Ben sana uymam.

48 Beden

Cart kaba kâğıt.

Kâğıtçı

Sayıyla kendine gel...

Hesap makinası

Sen de adam mısın?...

Madam

Gene kaldınız...

Ehliyet imtihanı

Yazısız

AÇULMAK İSTİYORUM

BEN — Ailesi tarafından çok sıkılan bir kızm. Hep pencereden bakıp her şeye içimi çekiyorum. Bir erkekle tanışmak, onunla mektuplaşmak, mektuplarımı yastığım altına saklamak, annemle babamı bir punduna getirip haklamak istiyorum. Bu zamanda böyle mutaassıplık olur mu?... Hisler ve arzular gemlenir mi?... Karnı tok tavuk yenilir mi?... Kestane kebab acele cevap...

BEN DE — Yukardaki kız gibi babası tarafından küçücükten sokağa bile çıkarılmamış bir erkeğ çocuğuyum... Babam beş yaşından beri bana piring ayıklatıp sabunlara su döktürüyor... Kendisi bakkaldır... İlkokula bile üç yıl gittim... İnekten ve koyundan başka hayvan tanımam... Pencereden ne görünüyorsa dünya hakkında bilgim o kadar... Hayır, otuziki yaşında bir çocuk böyle olmamalı... Babam beş kere evlendiği halde beni evlendirmede... Ama ben üvey annelerimi hep dikiz ettim... Bana bir çare gösterin... İmdaaa!...

GENEL — Mânada az gelişmiş bir tipli olmam nedeninden ve aşağılık duygusundan mıdır nedir, peltek konuşan, tebeşiri peynir zanneden bir kimseyim...

Kim olduğumu ben de pek bilmiyorum...

Bir evin tavan arasında kapalıyım... Beni buraya kim kapattı?... Aşağıdan tuhaf konuşma sesleri duyuyorum... Hep miras, zehirliyeğim mi?... lâfları geçiyor... Arada bir kalın sesli bir erkek sık sık affedersiniz yelleniyor... Bazan da biri içli içli ud çalıyor...

Günde iki kere kapının altından biraz kuru ekmek ve bir dilim peynir veriyorlar... Biri bir merdivenle beni kurtarsın... Hayat neymiş öğreneyim... Gelen var... Susun...

BİR TEPİNİN — İçinde, çok nefis kızarmış, peynirli bir börek bulunmuştur. Fakat asıl mânâ veremediğimiz şey, böreğin üstüne yapıştırılmış bir kâğıtta, «İki kişiye bir börek, sana ne gerek» yazmasıdır... Bu iki kişi kimse, ortaya çıksın... Ya gelip böreği alsınlar, ya da alâkalı kimselerce börek yenecektir.

İÇİNDE — Çok ince kâğıda yazılmış acayip yazılar bulunan bir pusula ve sigara tabakası alâka çekmiştir. Casusluk neticesi meydana gelmesi ihtimali olan bu yazılarda (56'ya gitme, 88'de daha neşeli vaziyetler var. Kapının altından sirkafı al... Pülâkide fayda yok 88...) gibi anlaşılabilir notlardan bir şey çıkaramıyoruz... Çıkaracak olan kimse gelsin...

YOLDA — Uzun bir değnek ucuna çakılmış bir çivi ile altı köşe bir kutu bulunmuştur... Bunların benim hiçbir işime yaramadığına göre başkasının işine de yaramıyacağı anlaşılmıştır... Bilgi edinilmesi...

KAPALI OTURUM

«— Eeee Naci bey siz son durumları nasıl buluyorsunuz?»

«— Valla, daha ziyade, bizim istediğimiz gibi oluyor... Fakat durumun düzelmesi bakımından daha çok talepte bulunulması zaruridir.»

«— Güzel konuştunuz... Fakat sizin için şöyle böyle diyorlar...»

«— Diyebilirler... Ben aslında, şöyle böyle değil, böyle söyleyimdir.»

«— Buna da bir cevap verdiniz... Bu malları nasıl yaptınız?... Ve son şekillere bakarak ne olabilir?»

«— Ağzımdan lâf alınaya çalışıyorsunuz ama, ben öyle ineklik ederek ağzımdan

lâf kaçırarak adam değilim.»

«— Burada güzel güzel piyasa hakkında konuşurken su koyvermenizi anlamıyorum. Yoksa çayı mı beğenmediniz.»

«— Çaylar demli olmayabilir. Fakat memlekette kaç kişi demli çay içeriyor?...»

«— Meselâ ben içiyorum.»

«— Siz başka... Fakat ben içmiyorum... Neden içmiyorum?... Çünkü içmem...»

«— Peki alınan tedbirlerle bu geçer mi?»

«— Geçer denemez. Fakat geçer de denebilir...»

«— Bakıyorum hep yuvarlak lâflar ediyorsunuz...»

«— Ben yuvarlak fikirli bir

insanım. Ayrıca lâstik karaborsacı olmam da bunu ispat ediyor.»

«— Peki sizce bir ayarlama yapılabilir mi?»

«— Onlar ayarlayamazlarsa ben ayarlarım. Çünkü saatim Omega'dır...»

«— Konuyu değiştirmeye

lim...»

«— Değiştirirsem ne yaparsın?»

«— Sana bir kafa atarım, feleğini şaşırırsın...»

«— Beyefendi hem beni açık oturuma çağırdınız, hem de harcamaya kalkıyorsunuz. Gidiyorum...»

«— Kapıya kadar yolun var... Yürüüü...»

Ruhlar Mikrofonda

BEEEN — Eski Atina'da yaşamış meşhur filezof Aristofales'in ruhuyum... Beni kim çağırdı?... Ben öyle her çağrılışa gelen ruhlardan değilim... İskender-i Kebîr bile beni evine davet ettiğinde gitmedim... Sonra, şimdiki ilim adamları hep bizim bulduğumuz numaralardan hareket ediyorlar... Bizim gibi düşünürler şimdi nerde? Kimse bir şey düşünmüyor... Beyinlerin kasapta satıldığı bir yerde yaşıyorsunuz... Şu dünyanın hali nedir?... Kışlarına motor takmış, insanlık tam gaz gidiyor... Peki beynin değeri nerde kaldı?... O, sarhoş masalarında meze olacak organ mıdır?...

Ey beni çağırınlar... Dünyayı düzeltmek için fikirlerimi alacaksınız, hava alırsınız... Çünkü artık dünyanın düşünürlerine değil, kaşınırlara ihtiyacı var... Burada biz öyle koyu muhabbet yapıyoruz ki aklınız durur... Zaten asırlardır dünyaya kafalı adam geldi mi?... Hep harp ve hır gür içinde ömrünüzü geçirdiniz inekler!...

Bir de atomu parçaladınız... İşte burda öyle büyük bir halt yediniz ki, artık sizi ben bile kurtaramam... Bu da benim lâfımdı... Yalnız bizim zamanımızda böyle esastaki karılar yoktu... Nedir o Sofia'lar, Liz'ler, Brigit'ler?... Zaten siz ya meraktan ya da fazla koştuktan hapa yutacaksınız...

Başınızı ağrıttımsa özür dilerim efendim...

«Invaniamus viam aut viciamus»... Lâtincedir anlamazınız...

Yazılı

MEKTUP ÖRNEKLERİ...

Ağbi,

Anladın değil mi?... Evdeki mücevherleri götürüp sattım ve Hayriye ile yattığımı, sonra kariyi balkondan attığımı, polisler gelince cızlamı çektiğimi, anladın mı?... Anla ağbi... Anlasan da, anlamsan da ben sen anlayıncaya kadar voltamı almış olacağım...

Ulan, bana bir hayat mı yaşattın? Hep sen yedin, sen içtin... Ben hep gargaraya geldim... Ama sana ne kazak attım... Helâl olsun mu?...

Ağbi, ben kısmet olursa, huduttan sıyırtıp kendimi Lübnan'a atmak fikrindeyim. Ellibin lirayla orada kendime bir iş kurarsam sen de yengemi boşlayıp gelir misin?... Boşver ulan o kariyi... Bak sana şimdi söylüyorum. Yengem var ya, yengem... Üzülmeme... Hayatının içine büzülme... Kariyi temizle, bahçeye göm ve ikinci trenle sen de gel...

Fazla yazacaktım ama inekler boynuz atıyorlar...

Bir istasyonda durduk. İ-

Ben şu anda nerdeyim dersin?... Bulamazsın, boşuna kafanı yorma... Ben şu anda güneğe giden bir marşandizin kara vagonlarından birinin içindeyim... Bir kaçagım ben ağbi... Kaçak...

Doktor Kimbil bile beni görse filmi yarıda keser... Ne macera diyorum sana, aklın durur da tabanların tavana vurur... Yanımda cins inekler... Vaziyeti idare ediyorum... Tam ellibin kâğıdı da koynuma atmışım diyorum sana... Öööfff...

nekleri sayacaklar... Beni de inek diye sayarlar derken, ayırdılar ve boğaların arasına koydular ağbi... Yetiş ağbi... Kardeşin bu yaştan sonra boynuzlanacak...

Mektubu boğalara çaktırmadan vagonun altından atıyorum... Ne diye kırmızı kazak giydim ağbi... Boğalar garanti beni götürecektir...

Aaaaay...

Mektubun gerisi yoktur... Çünkü yazan maalesef boynuzlanmıştı...

Tarihe Filit Sikan Müt İfşaat! Hiş

VAHDETTİN'İN TÜYDÜĞÜ SIRADA BİNDİĞİ ARABA ANLATIYOR!... **BEN VAHDETTİNİM!**

Yarın Zürriyet'te

VECDİ SAMUR'UN TÜKENMEZ KALEMİNDEN OKUYALIM. VAHDETTİN ARABA MI OLDU? PEKİ AMA VAHDETTİN'İN ARABASI NE OLDU? GAZ LAAA!

Sina CEPHESİ Kahramanı

İŞPORTACI **Salamon Salam** diyor ki...

TAM ALTI YUN SAVAŞLARINDA ALTMİŞ ALTI PAKET ZİNCİRLİ MAKARA SATTIM.. EM HARP EM TİCARET BERA-BERCE ÇOK İYİ YİDİ. YORKEN ARAPLAR BONOLARI ÖDEMEDİ.. O YÜZDEN SAVAŞ BAŞLADI!

Şalom baruhata odonay!

BU GECE NEDEN BU KADAR SOĞUK OLDUĞUNU ANLIYAMADIM ŞÜKRAN!

DEDİ...

TABİ ANLIYAMAZ. ÇÜNKÜ ŞÜKRAN BİRAZ EVVEL AYSBERK DONDURMASI YEDİ!

CANIM FİKİRCULAR

FUTBOL

FRİKİK AT-MADAN ÖNCE LÜTFEN SİBEL ABLANIZIN FRİKİĞİNE BAKIN! VE SİZ DE ÖYLE FRİKİK ATIN!

Ayrıca: her frikik atana... Şarap, viski, inek sütü verilir. Gece maçlarında elektrik sıkıntısı nedeniyle ışıklar söndürülür... Fosforlu Sibel